

POSUDEK VEDOUCÍHO KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: **HANUŠOVÁ Eliška**

Obor: Herectví ALD

VEDOUČÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE: Mgr. Karolina Plicková

Diplomantka Eliška Hanušová se ve své magisterské práci zaměřuje na prozkoumání fenoménu, který se může zdát v kontextu studia herectví na první pohled poněkud neobvyklý, pro divadlo obecně nepatřičný, či dokonce kontroverzní. Titul práce zní: **Zvíře na jevišti**. Podle často traktovaného divadelního „pravidla“ živé zvíře (stejně jako dítě) na jevišti v zásadě nepatří. Přináší s sebou cosi nekontrolovatelného, nezkratitelného a nerežírovatelného – americký teatrolog Bert O. States by řekl, že spolu se zvířetem, stejně jako s dítětem, anebo s živly typu oheň či voda „*cosi neklamně skutečného prosakuje iluzí*“ (in *Pes na jevišti*, Divadelní revue, 2013, č. 3). Právě tato neklamná skutečnost je sice kvalitou, již herec na rozdíl od zvířete nemůže dosáhnout zcela (anebo je to možné?), již se ovšem zcela jistě může různými technikami přibližovat. A právě tyto strategie vedoucí ke zdrojům *vnitřní energie* herce jsou v předkládané práci jednou z hlavních oblastí zájmu.

Práce je rozčleněna na dvě hlavní kapitoly. V první s názvem „Specifika přítomnosti zvířete na divadle“ se diplomantka zaměřuje na definování kvalit spojených s projevem živého zvířete na scéně (např. *nepředvídatelnost* či *křehkost*). Všimá si přitom také konkrétních rolí, které jsou mu na jevišti přisuzovány (*atrakce, objekt, oběť*), a hledá způsoby, jakými je s ním zacházeno (*rituál, drezura, boj*). V druhé kapitole nazvané „Hledání animálního herce“ se pozornost autorky přesouvá od zvířete k člověku, a zkoumána je otázka, jakými metodami lze podobných kvalit, pozic a situací dosáhnout v herectví.

Diplomantka do jisté míry navazuje na svoji bakalářskou práci nazvanou *Hledání tělesné přítomnosti při procesu tvorby* (2017), a ačkoliv nyní zkoumaný materiál nahlíží skrze velmi specifickou *zvířecí* optiku, dotýká se přitom zcela přirozeně i obecnějších témat, která jsou pro současný praktický i teoretický divadelní diskurz zcela klíčová: jsou jimi *bytočná přítomnost, přirozenost, autenticita*, tzv. *nehraní, dualita podřízenosti a dominance, proměny hierarchie* v rámci týmu i v rámci jevištních komponentů atp. Ve svém výkladu vystihuje autorka mj. i podmínky divadelní zkoušky, v jejímž rámci se „*nejenom toleruje, ale dokonce vyžaduje vystupování z komfortní zóny, chybování nebo nevhodné chování, které v nás podněcuje jistou míru zvířecosti.*“ (s. 31) Diplomantka je silná v metaforických evokacích; jednotlivá témata navzájem proplétá; hledá a úspěšně nachází překvapivé souvislosti (např. mezi křehkostí živočicha a zranitelností tzv. expertů v dokumentárním divadle, s. 40).

Předestírá před čtenáře široké spektrum hereckých i režijních přístupů, jejichž úběžníkem jsou průniky s animalitou. Reflektuje je na základě vlastních tvůrčích zkušeností, a v neposlední řadě si přitom všímá i limitů a handicapů, které člověk oproti zvířeti na scéně vykazuje. „*Autenticitu, kterou do hry přináší zvíře,*“ píše autorka, „*by podle mého názoru a zkušenosti bylo možné stejně nejlépe přirovnat například k neinscenovanému zakopnutí herce, který přehlédl schod na jevišti.*“ (s. 47) I s vědomím těchto omezení přichází však diplomantka ve své práci s celou řadou inspirativních strategií, jimiž v sobě herec může revokovat vnitřní energii ne nepodobnou té zvířecí.

Přes nesnadné období izolace a značně ztížené podmínky pro psaní během letošního covidového jara prokazovala diplomantka neutuchající osobní zaujetí zkoumanou problematikou a s náročným tématem se podle mého názoru vypořádala velmi dobře.

Diplomovou magisterskou práci **doporučuji** k obhajobě.

Datum: 4. 6. 2020

.....
p o d p i s